Suppl.) gümnaasiumis, Tallinna linna õhtukeskkoolis ja Gustav Adolfi gümnaasiumis. K. oli alul ka E. Kunstnikkude Liidu liige, on praegu aga Eesti Kujutavate Kunstnikkude Keskühingu ja Eesti Akadeemiliste Kutseõiguslikkude Kunstnikkude Koondise liige. K. on äratanud tähelepanu peamiselt oma õlimaalitehnikas teostatud portreedega, millede laadis ilmneb teatav sugulus V. Šuhhajev'i ja A. Jakovlev'i käsitlusviisiga; neile on iseloomulik lineaarne selgus, vormide plastilisuse toonitamine ning tagasihoidlik ja tõsine toonide käsitlus.

Isikl. saadud andmed. *V. V.*

* **KAMPMAA** (end. perekonnanimi kuni 1936 **Kampmann**), **Mihkel**, koolikirjanik, kirjandusloolane ja pedagoog, sünd. Papsaare külas, omandas algkooliõpetaja kutse 1890 Tallinnas, oli 1896—1903 Viljandis A. von Stryk'i eraalgkooli (end. kirikukooli) juhataja; ta läks 1928 pensionile ja oli seejärel kuni 1933 tunniandjaks Tartu õpetajateseminaris ning pedagoogiumis. Samal ajal töötas ta intensiivselt koolikirjanikuna. Ta „Uus aabits" (Tartu, 1929, 4. tr. 1936) on koostatud moodsail pedagoogilisil põhimõtteil. Täiesti ümber töötatud „Eesti lugemikus" II ja III (*ibid.*, 1931, 1932, 10. tr.) püütakse keskendada ainet üldõpetuse seisukohalt. Peale selle on K. avaldanud pedagoogilise teose „Didaktika põhijooned" (*ibid.*, 1932) ja suure hoolikusega koostatud, ulatuslikud ning materjalirohked teosed „Eesti kirjandusloo peajooned" II, uus (3.) tr. (*ibid.*, 1933) ning I, uus (4.) tr. (*ibid.*, 1938) ja „Eesti kirjandusloo peajooned" IV (*ibid.*, 1936). K. on a-st 1932 EKS-i ja a-st 1933 Tartu Õpetajate Seltsi auliige.

E. Kirj. 1937, nr. 3 (J. Roos, G. Suits); isikl. jm. saadud andmed. *T.*

KANEP, Konstantin, Vabadussõja tegelane, sünd. 11. IX 1893 vkj. Saaremaal Pärsamaa vallas töödeettevõtja pojana, sooritas 2. järgu vabatahtlikueksami Petrogradi 8. gümnaasiumis, lõpetas 1916 Oranienbaumi lipnikkudekooli lipnikuna ja 1922 E. alalisväe ohvitseride kursused Tallinnas. Siirdunud apr. 1917 E. rahvusväkke, teenis K. 1. E. polgus kuni apr. 1918, võttis energiliselt osa polgu formeerimistöist ning ülendati leitnandiks 1918. Eesti Vabadussõjast võttis K. osa Kaitseliidu formeerijana Saaremaal, Järvamaa Kaitsepataljoni formeerijana ja ülemana äärmiselt raskeis sõjaoludes, 7. jalaväerügemendi ülema abina ja soomusrongide diviisi soomusautode rühma ülemana; ta oli 1920—24 Allohvitseride Koolis ja Sõjaväe Ühendatud Õppeasutusis kompanii- ja pataljoniülem, hiljemini Sakala jalaväerügemendi 3. pataljoni ülem ja on a-st 1925 Toompea lossi komandant. K. on Vabadusristi kavaler; ta ülendati kolonelleitnandiks 1930 ja koloneliks 1938.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 240 j., 295, 315, 344, 378, 413, 415 jt.; sõjaministeeriumi arhiivi andmed. *O. K.*

KANGRO, Bernard (Bernhard), luuletaja ja kirjandusteadlane, sünd. 5. IX 1910 vkj. Võrumaal Vana-Antsla v. taluomaniku pojana, õppis a-st 1919 kohalikus Kiltre algkoolis ja Antsla kõrgemas algkoolis ning a-st 1924 Valga poeglastegümnaasiumis, mille humanitaarharu lõpetas 1929; a-il 1929—38 õppis ta Tartu ülikoolis kirjandust, eesti keelt, filosoofiat ja rahvaluulet ning omandas 1938 mag. phil. astme. A-st 1938 on K. Tartu ülikooli stipendiaat kirjandusteaduse alal. K. on avaldanud idülli kalduvad, peamiselt looduselu peegeldavad luuletiskogud „Sonetid" (1935) ja „Vanad majad" (1937) ning magistritöö „Eesti soneti ajalugu" (1938), peale nende artikleid ajakirjanduses, ms. pikema essee A. Kaldast „Loomingus" 1938; trükki on ta toimetanud E. Enno „Valitud värsid" (1937; kõik ilm. Tartus).

„Vaba Maa" 1936, nr. 126; isikl. saadud andmed. *T.*

KANGRO-POOL, Rasmus (Theodor), ajakirjanik, sünd. 8. XII 1890 vkj. Tartumaal Vahi mõisas sepa, pärastise vabrikutöölise pojana, sai alghariduse Tartus algkoolis, lõpetas Tartu linnakooli 1908 ja teotses õpetajana 1908—10. Sooritanud 1915 küpsuseksami Tartu gümnaasiumi juures, õppis ta Tartu ülikoolis arstiteadust, 1920—23 kunstiajalugu Heidelbergi ja Hamburgi ülikoolis, oli a-il 1924—26 haridusministeeriumi kunsti- ja muuseumiasjade valitseja. K. on pärast seda teotsenud ajakirjanikuna, ms. pikemat aega „Päevalehe" teatri- ja kunstiarvustajana, lühemat aega 1934 „Vaba Sõna"

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 117